

Далекозорість

З усього, що в нас є, важливим
І надзвичайно, в тім є зір,
Все світу сприйняття, вся сила
Завжди й в усім. «Очам не вір»-

То значить в тім - все ще не схопиш,
Що охопити мав наш зір,
З короткозорістю не зробиш
Того, в чім як прозрів лиш, вір.

В світах, земнім та і в Надземнім,
Звичайний зір не бачить те,
Що бачить серця зір: і землю,
І те, що в серці лиш зросте,

Й не тільки щоб не згас, - зростав би
І день і ніч, й завжди в трудах,
В земнім й в надземнім світі мали б
Ми рідний дім і рідний дах.

В світах, й в життях всіх вже назавжди
Зібрать, як в фокус, в серці зір,
Й до всього й в усім щоб бути уважним
В ту мить прозріння, й з тих же пір

Людини, тої вже людини,
Що у світах й життях усіх
Щодня й щоночі, й щогодини
Бачить для себе в тім успіх,

В далекозорості й в дорогах,
Які до Світла лиш й Краси
Світ приведуть, в тім Агні Йога

Звучить те надзвичайно рідко,
І то частіш за все лиш так,
Мовляв, що бачив – то все квітки,
Вже в ягідках відчуєш смак.

Прозріти ж нам всім треба серцем,
Далекозорість також в нім,
В нім в нас до Бога – й в Космос дверці,
Все очі серця бачать в тім.

Як прийде нам і в нім прозріння.
Далекозорість та вся в нас
Може відкритись в озаріннях,
Як в серці в нас вогонь не згас.

Короткозорість в тім не вихід,
В ній путь закритий в майбуття,
Нам в серці зір свій весь, до крихти,
Треба назавжди, й лиш в буття

У всім дивитись вже далеко,
Й того, що поруч - не втрачать.
Те все непросто, та й нелегко,
Але в тім всім вже справжня стаття

Коли служити Богу й людству
Зможе все більше йз кожним днем,
Щоб бузувірств всіх й все розпутство
Здолати геть, й путь свій зведем

Дасть все, що треба, в ній й проси!

Микола Іващенко, Київ, 07. 06. 2018 р.